

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

24 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Munteanu Angela în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2020, în cauza penală privindu-l pe

MIDONI Simion XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat al XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 28.11.2017 – 17.12.2018;

Instanța de apel: 02.05.2019 – 21.01.2020;

Instanța de recurs: 27.05.2020 – 24.06.2020.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni, din 17 decembrie 2018, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Midoni Simion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni.

În baza art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată s-a adăugat în întregime partea neexecutată a pedepsei stabilite prin încheierea Judecătoria Hâncești, sediul Ialoveni, din 25.10.2018 și i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 6 luni 12 zile închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, în perioada de timp de la 02.09.2017 până la 04.09.2017, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, din motiv de cupiditate, s-a deplasat la Liceul Teoretic din XXXXX, unde deteriorând geamul de la una din încăperile auxiliare ale Liceului vizat a intrat în încăperea lucrătorului tehnic și tainic a sustras un burghiu electric mare la preț de

1800 lei, un burghiu electric mic la preț de 1100 lei, o cositoare electrică la preț de 3500 lei, o șurubelniță electrică la preț de 1260 lei și un polizor unghiular la preț de 2400 lei, după care cu bunurile sustrase a părăsit locul comiterii faptei, cauzându-i în așa mod Liceului Teoretic din XXXXX, reprezentat de către Bortă Svetlana, un prejudiciu material considerabil, în valoare totală de 10.060 lei.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către avocatul Rudenco Mihai în interesele inculpatului, care a solicitat casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului.

În susținerea poziției invocate, partea apărării a indicat că este oportun a fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal, adică condamnarea cu suspendarea condiționată a executării sentinței, în privința inculpatului și a specificat, că cauza a fost examinată în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală și inculpatul are la întreținere, educare și îngrijire un frate minor.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2020, apelul avocatului Rudenco Mihai în interesele inculpatului a fost respins ca nefondat. Sentința s-a menținut fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond pe deplin a constatat starea de fapt și de drept a acțiunilor săvârșite de inculpatul, iar probele examinate, în conformitate cu prevederile art. 101 din Codul de procedură penală, au fost apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, inclusiv în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a reținut, că sentința a fost contestată doar de către partea apărării în partea individualizării pedepsei penale, solicitându-se aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, sentința menționată nefiind atacată în partea ce ține de încadrarea juridică și vinovăția inculpatului.

Instanța de apel a apreciat critic argumentele invocate de avocat în apărarea inculpatului precum că, ar fi oportună aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal or, prima instanță la stabilirea pedepsei sub formă de închisoare a ținut cont de poziția părții apărării, luând în considerare că Midoni Simion și-a recunoscut vina integral, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești, cauza fiind examinată în procedura simplificată, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, se căiește sincer de cele comise și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de condițiile de viață ale familiei acestuia, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Subsecvent celor menționate, s-a ținut cont de prevederile art. 16 alin. (3) Cod Penal, conform căruia infracțiunea săvârșită de către Midoni Simion, în funcție de

caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave. Totodată careva circumstanțe agravante nu au fost stabilite, iar ca circumstanțe atenuante s-a reținut manifestarea căinței sincere de cele săvârșite.

Pentru ca pedeapsa să-și realizeze funcțiile și scopul, definite de legiuitor în cuprinsul art. 61 Cod penal, aceasta trebuie să corespundă sub aspectul duratei și naturii sale gravității faptei comise, potențialului de pericol social pe care în mod real, îl prezintă persoana inculpatului, dar și aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influența sancțiunii.

Respectiv, s-a remarcat că Midoni Simion anterior a fost condamnat pentru săvârșirea unei infracțiuni similare și instanța de fond just a concluzionat că corectarea și reeducarea acestuia este posibilă numai în condițiile izolării de societate.

În contextul dat, cu referire la argumentele avocatului în interesele inculpatului cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința ultimului, instanța de apel le-a respins ca nefondate, reiterând că prima instanță a luat în considerare caracterul și gradul de pericol social al crimei comise, personalitatea inculpatului, circumstanțele agravante și cele atenuante răspunderii prevăzute de legislația penală, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, inclusiv și opinia inculpatului și avocatului acestuia, concluzionând întemeiat asupra faptului, că sentința de condamnare, în prezenta cauză penală, va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția RM și alte legi ale RM sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Munteanu Angela în interesele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10 Cod de procedură penală, solicitând casarea totală a deciziei și pronunțarea în această parte a unei noi decizii prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă non privativă de libertate sau pedeapsa sub formă de amendă.

În motivare recurenta a indicat că, instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, că instanțele nu au aplicat prevederile art. 76 Cod penal, care obligă de a lua în considerare la aplicarea pedepsei circumstanțele atenuante și anume contribuirea activă a inculpatului la descoperirea infracțiunii, căința sinceră, existența persoanei minore la întreținere, personalitatea inculpatului, restituirea bunurilor sustrate.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului Munteanu Angela în numele inculpatei, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând materialele cauzei, se constată că, temeiurile invocate de recurent, prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmarea, or instanța de apel la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința lui Midoni Simion și-a motivat just soluția adoptată, ținând cont de prevederile art. 61, 75, 76, 77 Cod penal. Instanțele inferioare corect au stabilit în privința inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, care este echitabilă, legală, bine individualizată și suficientă pentru a atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, corespunde scopului și principiilor generale de aplicare a pedepsei penale, este aplicată în limitele fixate în partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale ale aceluiași Cod, ținându-se cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acesteia.

Conform art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Colegiul reține, că recurenta este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului și critică decizia instanței de apel numai cu referire la pedeapsa stabilită, solicitând aplicarea unei pedepse non privative de libertate.

Instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând cont de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei și cuantumului pedepsei. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul și prin urmare, instanța de apel corect a ajuns la concluzia că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în privința lui Midoni Simion poate fi atins doar prin stabilirea pedepsei sub formă de închisoare reală.

În ce privește argumentele cu privire la posibilitatea aplicării pedepsei non privative de libertate, Colegiul le consideră neîntemeiate, deoarece analizând decizia atacată, se constată că instanța de apel și-a motivat soluția în ce privește stabilirea

categoriei și măsurii de pedeapsă în privința inculpatului, concluzionând că nu este posibilă aplicarea pedepsei condiționate.

Referitor la chestiunea de individualizare a pedepsei reținute în sarcina inculpatului de către instanța de apel, și anume, prin care acesta a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, cu aplicarea art. 364¹ Cod de procedură penală și art. 85 alin. (1) Cod penal la o pedeapsă definitivă de 6 luni 12 zile închisoare, instanța de recurs o apreciază drept una motivată.

După individualizarea pedepsei și stabilirea duratei și cuantumului acesteia, în cazul stabilirii închisorii, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin numirea tipului de penitenciar și soluționarea chestiunii dacă pedeapsa numită inculpatului trebuie să fie executată real ori, sub raportul personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei poate fi atins și prin suspendarea executării pedepsei aplicate vinovatului pe un termen de probațiune.

Așadar, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de el este un incident în viața acesteia.

Conform art. 90 alin. (1) Cod penal, *la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, **indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă.***

Solicitarea apărării de aplicare a amenzii, Colegiul o respinge ca fiind neîntemeiată, ori o astfel de solicitare este contrară celei din apel (f.d. 177), iar în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond din 29.11.2018, inculpatul a solicitat munca neremunerată în folosul comunității (f.d. 165).

De asemenea, Colegiul menționează că conform art. 16 Cod penal, inculpatul a săvârșit infracțiunea ce intră în categoria infracțiunilor mai puțin grave. Faptul că a săvârșit o infracțiune cu intenție și că anterior a fost judecat și nu a executat până la capăt pedeapsa conform încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 02.05.2018, face imposibil de a acorda lui Midoni Simion suspendarea condiționată a executării pedepsei, or că pedeapsa anterioară nu și-a atins scopul de corectarea și reeducare a inculpatului. Conform sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 02.05.2018 a fost recunoscut vinovat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, infracțiune identică cu cea judecată în prezentul dosar, cu aplicarea art. 364¹ Cod de

procedură penală și stabilirea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Astfel, instanța de recurs apreciază că modalitatea de executare aleasă și cuantumul pedepsei aplicate pentru infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal săvârșită de Midoni Simion, stabilită de instanța de fond este în acord cu principiul proporționalității având în vedere faptele comise și urmările produse.

În acest context, Colegiul consideră oportun de a se referi și la jurisprudența constantă a Curții Europene, prin care s-a statuat cu titlul de principiu că instanțele judecătorești trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul art. 6§1 al Convenției (a se vedea în acest sens cauza Ruiz Torija vs. Spain, 9 decembrie 1994, §29). Totuși, instanțele nu sunt obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument al părților, mai cu seamă dacă el este invocat în mod repetat, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei și circumstanțele cauzei. Or, în opinia Curții, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție. (a se vedea în acest sens cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010).

În consecință, Colegiul conchide că hotărârea recurată corespunde tuturor prevederilor legale, este întemeiată, iar temeiurile invocate de recurentă nu persistă în cauză, astfel, instanța de recurs concluzionează asupra inadmisibilității recursului declarat, pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Munteanu Angela în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2020, în cauza penală privindu-l pe Midoni Simion XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 17 iulie 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion